

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z wniosku M. K.

z udziałem Wyższej Szkoły sp. z o.o. w W.

o wpis

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 czerwca 2024 r.,

na skutek wniosku pełnomocnika uczestnika o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego SSN Marka Siwka, SSN Małgorzaty Manowskiej, SSN Macieja Kowalskiego,

SSN Elżbiety Karskiej i SSN Jacka Widło od rozpoznania sprawy III CB 6/24

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik uczestnika adw. K. J. pismami z 6 lutego 2024 r. zawniósł o wyłączenie od rozpoznania wniosku o zbadanie spełnienia przez SSN Jacka Grełę wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie zarejestrowanej pod sygn. II CSKP 155/23 sędziów Sądu Najwyższego: SSN Marka Siwka, SSN Małgorzatę Manowską, SSN Macieja Kowalskiego, SSN Elżbietę Karską i SSN Jacka Widło wskazując, że podlegają oni wyłączeniu z mocy prawa, względnie również zachodzi względem nich okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do ich bezstronności w sprawie.

Nadto, wnioskodawca zgłosił żądanie niewyznaczenia do rozpoznania niniejszej sprawy osób powołanych na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8.12.2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw – jako osób podlegających wyłączeniu z mocy prawa od rozpoznania wniosku, który dotyczy też ich własnej sytuacji.

W uzasadnieniu wskazał, że sędziowie objęci wnioskiem o wyłączenie od orzekania w sprawie III CB 6/24 pozostają w takiej samej sytuacji prawnej, co sędzia objęty wnioskiem w przedmiotowej sprawie (tj. zostali powołani na podstawie tej samej uchwały KRS) i *de facto* mieliby orzekać we własnej sprawie, będąc osobiście zainteresowanymi w jej wyniku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż przytoczona w nim argumentacja nie stanowiła uzasadnienia dla podniesionych twierdzeń o braku niezależności sądu lub niezawisłości sędziów Sądu Najwyższego: SSN Marka Siwka, SSN Małgorzaty Manowskiej, SSN Macieja Kowalskiego, SSN Elżbiety Karskiej i SSN Jacka Widło.

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości (art. 26 § 3 u.SN).

Pełnomocnik uczestnika nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów mających świadczyć o braku niezawisłości sędziów Sądu Najwyższego: SSN Marka Siwka, SSN Małgorzaty Manowskiej, SSN Macieja Kowalskiego, SSN Elżbiety Karskiej i SSN Jacka Widło lub braku ich niezależności. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że sędziowie objęci wnioskiem o wyłączenie od orzekania w sprawie III CB 6/24 pozostają w takiej samej sytuacji prawnej, co sędzia objęty wnioskiem w przedmiotowej sprawie (tj. zostali powołani na podstawie tej samej uchwały KRS) i *de facto* mieliby orzekać we własnej sprawie, będąc osobiście zainteresowanymi w jej wyniku. Wyjaśnił, że ww. sędziów dotyczą tożsame zarzuty co do wadliwości ich powołania i statusu co zgłoszone w sprawie z wniosku o zbadanie spełnienia przez SSN Jacka Grełę wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie zarejestrowanej pod sygn. II CSKP 155/23.

Odnosząc się do przywołanej przez wnioskodawcę uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 wskazać należy, że wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 20 kwietnia 2020 r., U 2/20, została uznana za niezgodną z art. 179, art. 144 ust. 3 pkt 17, art. 183 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 7 i art. 2 Konstytucji RP, art. 2 i art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. 2004, nr 90, poz. 864/30 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 EKPCz. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wiąże zaś bezpośrednio zarówno wszystkie składy sędziowskie sądów powszechnych, jak i wszystkie składy sędziowskie Sądu Najwyższego. Wobec czego zaznaczyć należy, że uchwała Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 utraciła swój walor normatywny ze względu na niezgodność z Konstytucją RP.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 26 § 3 u.SN orzeczono, jak w sentencji.

[SOP]

(r.g.)

